

ДИМО. Това сж катеричкитѣ, отъ които научихме всичко!
ВСИЧКИ (на катеричкитѣ). Елате, елата при насъ!

(Едно дете трѣгва къмъ тѣхъ, но тѣ избѣгватъ).

ЦАРЬТЪ. Оставете ги! Тѣ сж родени въ горитѣ и не могатъ
безъ тѣхъ. Хайде да вървимъ! (Всички влизатъ въ двореца. Катерич-
китѣ се приближаватъ къмъ тѣхъ и имъ махатъ съ рѣце за сбогомъ. Децата
се обръщатъ, махатъ шапки и викатъ: сбогомъ, сбогомъ!).

ЗАВЕСА

(Край)

Лжчезаръ Станчевъ

БАБА МАРТА

Блѣсна слънчо, усмихна се
И протегна пакъ рѣце,
Да погали нѣжно, кротко,
Наш'то мъничко селце!...

Сбърчи вежди баба Марта,
Сви ядосана уста!
Съ дъждъ и сиѣгъ се тя развихри,
Като хала, надъ свѣта!...

Слънчо скри се... Пакъ изкочи
И усмихнатъ затрептя!...
Вирнаха чела сребристи,
Подранилитѣ цвѣта!...

Ганчо Абаджиевъ